

BULKU VJEL

Kokoneltë rrinë ket vreshta vjerrë,
jan të bardhë, të zëzë,
të shkëlqyerë,
i pret bulku me thikin
e me ndënj koqe më të pjekur
lagin grikin.

Pret e këndon
e çista me rrush mbjon,
bashkë me të bilët, me zogj
e araz të pira
ben kunxhert
njera kur është ert.

Këmba i mëshon,
gjishtë e dorës i ka të ngjitur,
po karriarin papritur,
pëstaj prëfet e rri
e vreshtës i shtie një sy.

Ashtu e xheshur
i duket e helmuar, pak e qeshur,
ndërsa ai me harë është pjot
pse mund pjer një klluq verë
këtu e pak mot.

IL CONTADINO VENDEMMIA

Grappoli d'uva
stanno appesi ai tralci,
sono bianchi, neri, lucidi,
li stacca il contadino con il coltello
e con qualche chicco più maturo
addolcisce la bocca.

Taglia e canta
e intanto le ceste riempie,
con i figli, uccelli
e api ubriache
fa un concerto
fino a sera

E' stanco,
ha le dita appiccicaticce,
ma trasporta l'uva velocemente,
poi si ferma a riposare
e dà un'occhiata alla vigna.

Così spoglia
ogni pianta gli sembra triste,
ma lui è felice
perché tra non molto potrà bere
un goccio di quel buon vino.

PRAMVERA

Shqiten lulet ka gërshia
bien fjet fjet si borë,
duken edhë kulëndra
kur nusja vë kurorë
e strojin dheun
me një palacë
e gjiatë, e gjerë bracë bracë.

Ka rahi zë e verdhen spartat,
rreth gielbron bart të ri
e zogjëtë këndojin me hajdhi,
ndërsa liveret tunden
e shkunden me erin
e një diell i ngrohët i terin.

Ajër i pastër, naturë e bukur,
pjot melodit,
çë kenaqëzon zëmër, vesh
hundë e sy.

PRIMAVERA

Si staccano i fiori dal ciliegio,
scendono i petali lievi lievi come la neve,
sembrano confetti che volano
nel giorno degli sponsali
e coprono il terreno
con una coperta
lunga, bianca, larga.

Sulla collina incominciano a fiorire le ginestre,
verdeggia l'erba novella
e gli uccelli cantano allegramente,
mentre panni stesi
ondeggiano al vento
e un sole caldo li asciuga.

Aria tersa, pulita, natura bella,
melodiosa
che appaga cuore, orecchie,
olfatto e vista.